

Jeg ved ikke, om dem, der tænkes på, er de mange unge, som tidligere var ledige, som nu er kommet i beskæftigelse. Vi er faktisk ved at nå bunden med hensyn til ungdomsledighed i Europa. Eller om det var de langtidsledige, hvor antallet af langtidsledige er blevet halveret siden 1994.

Selv når man ser bort fra nogle svage grupper – som jeg nu ikke synes, man skal se bort fra – så ved vi jo, at det almindelige forbrug for danskerne ventes at stige med 3 pct. om året i de kommende tre år.

Jeg ved ikke rigtig, om det er problemet med at forstå, hvem danskerne er, der egentlig er humlen i det, hr. Per Stig Møller sagde. Kan det være, at de eksempler, som Det Konservative Folkeparti lader sig lede af, mest er hentet fra Frederiksberg, Gentofte og whiskybæltet?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Per Stig Møller sagde i lejeværdidebatten, at man ikke skal betale skat af penge, der ikke er kommet ind. Det er sådan set et grundlæggende fornuftigt synspunkt, men betyder det, at hr. Per Stig Møller så er villig til at tage skat af kapitalindkomsterne, når de kommer ind? Hvis det er tilfældet, så kan vi da begynde at snakke om det.

Jeg har sådan set stor forståelse for, at det kan være svært for folk at forstå, at de skal betale noget mere i skat af en værdistigning på deres ejendom, når ikke de realiserer det; men det er jo først noget, vi kan ændre, den dag De Konservative er parate til så at beskatte de kapitalgevinster, der kommer.

Så forstod jeg også, at De Konservative var meget imod de aftaler, vi har lavet om biler og afgifter og den slags, og det kan jeg jo godt forstå, for det er da bestemt ikke populært, det, vi har lavet dér. Det er jo noget, der altid går ud over nogen, når man justerer på sådan noget, og det er altid noget, som folk bliver vrede over.

Men hvad er så De Konservatives svar? Hr. Per Stig Møller har jo som miljøminister i sin tid været med til at skrive under på, at Danmark skal leve op til målsætningen om at nedbringe CO₂-forureningen, men har De Konservative en plan? Tør Det Konservative Folkeparti fremlægge en plan for, hvordan vi når målet om at nedbringe CO₂-forureningen?

Så længe De Konservative ikke tør det, så er det os andre, der må tage ansvaret for at nå de målsætninger.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Nu forlanger hr. Jan Petersen, at vi skal stå med Statistisk Årbog og tiårsoversigten heroppe; den har jeg nu ikke bragt med herved.

Men enhver ved jo, at beskæftigelsen steg voldsomt under den borgerlige regering. Det var jo præcis en af grundelserne for, at man lavede kartoffelkuren, fordi man fik nogle betalingsbalanceproblemer med den meget hurtige beskæftigelsesstigning, så det er jo altså en evidens sag.

Nå jo, men så kan man ikke stille spørgsmålet, som om den ikke steg, og det var det, spørgsmålet gik på, hr. finansminister. Beskæftigelsen steg ... (Afbrydelse).

Må jeg ikke godt spørge, hr. formand, hvem har ordet?

Første næstformand (Ivar Hansen):

Værsgo, fortsæt!

Per Stig Møller (KF):

Tak for det.

Spørgsmålet gik på, om beskæftigelsen steg i vores regeringsperiode, og det har jeg svaret ja til.

Og det, der er pointen med denne her regering, er faktisk, at den fortsatte med at fjerne folk fra arbejdsmarkedet. Den indførte orlovsordninger, som har fjernet et betragteligt antal mennesker fra arbejdsmarkedet.

Hvis vi nu tager f.eks. antal overførselsindkomstmottagere og aktiverede fra 16 til 66 år, så kan man se, at der i 1991 under KV-regeringen var 907.000, og at der i 1996 under denne her regering var over 1 mio. Og det var jo ikke mindst, fordi antallet på efterløn steg kraftigt, man havde mange på orlov, og der kom mange på førtidspension.

Det, jeg har sagt allerede tidligere i dag med oplæsningen fra Det Økonomiske Råds rapport, er, at beskæftigelsen faldt i fjor, hvor man havde regnet med, at den ville stige; så det var lidt af et selvmål at stille det spørgsmål. Den stiger nu igen, men den faldt i fjor, hvor man havde regnet med, at den steg. Lad os nu få fastholdt det – det er det, der er hele vores ærinde i dag – og lad os få ændret de strukturer, som forhindrer os i at få den fulde beskæftigelse.

Og den offentlige beskæftigelse spørger hr. Jørn Pedersen til. Ja, den er altså estimeret til, vurderet til, at stige med 17.000 i år. Og så spørger hr. Jørn Pedersen: Hvor skal man så spare